

DOUGLASSPAR OF DOUGLASDEN

door LEONARD A. SPRINGER.

Het stukje van den heer G. Houtzagers in het Decemernummer heeft mij zeer verbaasd, want de verdediging van zijn standpunt vind ik zeer zwak. Hij vindt dat de Douglasspar morfologisch meer punten van overeenkomst heeft met *Abies* dan met *Picea*.

Punt 1. Naalden plat als bij *Abies*. Is dit bij *Abies* ook wel doorgaand? Zie b.v. *Abies Pinsapo* met 4-kantige naalden, terwijl er bij *Picea*'s soorten zijn met *platte naalden* (o.a. *Picea alcockiana*, *P. ajanensis* enz.).

2. Bij *Abies* heb ik nooit bladkussens aangetroffen zooals bij *Picea*. Hij zal zich hier verschreven hebben. Met *Abies* zal hij wel *Pseudotsuga* bedoeld hebben.

3. Dekschubben langer dan de zaadshub en hier buitenstekend als bij *Abies*. Moet zijn: *sommige Abies*, want er zijn er zeer velen, waarbij de bracteën ook zeer klein zijn en binnen de kegelschubben blijven.

4. Zaad met vleugel vergroeid als bij *Abies*. Ook geen doorslaand bewijs, daar bij *Abies*soorten het zaad niet altijd aan den vleugel vastgroeid zit, maar in een soort zakje, verlengstuk van den vleugel. Bij *Abies* zijn de vleugels *altijd* breed, soms twee maal zoo breed als lang, bij Douglasspar altijd langer dan breed, net als bij *Picea*.

5, 6, 7 zijn zulke vast doorgaande, naar vorenspringende kenmerken, dat deze alleen reeds voldoende zijn, om hem tot de *sparren* te rekenen.

Het zijn dergelijke kenmerken, die *Larix* van *Pseudolarix* doet onderscheiden, evenzoo bij *Alnus* en *Betula*, die vroeger tot één geslacht werden gebracht.

De eerste vier zouden in aanmerking kunnen komen, als zij zoo absoluut doorgaande waren als de 3 laatsten, doch daar ontbreekt veel aan, zeer veel zelfs, als men de planten goed kent.

Bladvormen kunnen niet altijd als doorgaande bewijzen gelden, boomen tot bepaalde groepen te brengen of te splitsen, z.b.v. *Araucaria exelsa* en *Araucaria araucana*. De eerste heeft naaldvormige bladeren, de tweede breede, groote, schubvormige. Het is juist daarom *onlogisch*, alleen volgens takken en naalden de planten te onderscheiden in groepen.

Mijn inziens heeft Dr. van Vloten zeer terecht Douglasspar geschreven en heeft hij voor de noodzakelijke een-

heid meer gedaan, dan de sleur te blijven volgen om een verkeerden naam te handhaven. Als de heer Houtzagers die sterkst sprekende kenmerken der vruchtkegels anders beschouwt dan de onzekere, dan weet ik niet, hoe hij ten opzichte van andere houtsoorten zal handelen.

Het is een zekere traagheid, die velen tegenhoudt om met het oude te breken en worden er allerhande weinig steekhoudende argumenten aangevoerd. En zulks in onzen tijd, waarin zooveel ouds op zijde gezet wordt, dat gebleken is, verkeerd te zijn geweest. Ongemotiveerde namen, 't zij wetenschappelijke, 't zij inheemsche, moeten de wereld uit en om nu nog *Esperanto* — een kunstmatige taal — er bij te halen is toch al te dwaas. Wij hebben voor het wereldverkeer voldoende aan de wetenschappelijke taal (latijnsche of latijnsch-grieksche) die niet aan plaatselijke invloeden onderhevig is.

Men spreke dus van *Douglasspar* en niet van *Douglasden*.

Het debat over de Nederl. boomnamen wordt hiermede gesloten. Red.

UIT DE DAGBLADEN.

Eindhovensche en Meijerijische Courant, 4 Jan. 1933.

HET NIEUWE LID VAN DEN BOSCHRAAD.

De Burgemeester van Deurne.

Men schrijft aan de N. R. Ct.:

Dezer dagen wordt bekend gemaakt de benoeming tot lid van den Boschraad van den heer J. C. van Beek, burgemeester van de gemeente Deurne, als opvolger van den heer v. d. Ven, oud-voorzitterter van den N. C. B. De heer Van Beek, een vooraanstaand R. K. in de prov. N.-Brabant, is een man met groote werkkracht, die zich met hart en ziel geeft aan de belangen van zijn gemeente welke in N.-Brabant het grootste bezit aan landelijke eigendommen heeft. Het is bekend, dat hij gewoon is zich een zelfstandige meening te vormen over de zaken, die hij te beoordeelen krijgt, en dat hij zijn meening krachtig en met takt weet te verdedigen. Zijn werkzaamheid op het gebied van ontginning en bebossching en zijn groote liefde voor het natuurschoon hebben in zijn streek veel tot stand gebracht. De uitgestrekte heidevelden, die onder zijn beheer in boerderijen zijn herschapen of tot bosschen aangelegd, leggen daarvan een sprekend getuigenis af; het in verren omtrek vermaarde Zandbosch is een natuurmonument van groote waarde, dat op zijn initiatief voor de toekomst is bewaard.

De heer Van Beek is al verscheidene jaren lid van de Prov. Staten van Noord-Brabant. Hij vervult de functie van onder-voorzitter van den Noordbrabantschen Christ. Boerenbond en is lid der Centrale Commissie voor Ruilverkaveling.